

[Glistrup]

den måde, som regeringsforslaget vil angribe de danske lønmodtagere på. Det er bundmoralisk og familieøkonomiødelæggende, og samfundsøkonomisk beror det på et kortsyn.

Det andet element i forslaget, at man vil nulstille pristallet, har jo til en vis grad samme virkning, men er ikke nær så væsentligt som det, at man tager en eller anden tilfældig post ud af pristalsreguleringen, sådan som man gør det med energiposterne. Der vil komme en byge af spørgsmål i udvalget om, hvordan man tror det på længere sigt vil virke, at man tager specielt disse priser ud. Vi har set det før, når der har været noget, der har generet med skatter o. lign. Der er mange, mange flere argumenter mod dette makværk af et lovforslag. Fremskridtspartiet stemmer nej.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Dette lovforslag er jo et led i den indkomstpolitiske løsning og betyder, at vi mister dyrtidsportioner, og det gælder alle. Dernæst betyder det, at de prisstigninger på varmeudgifterne, som er så stor en belastning ikke mindst for de dårligst stillede, nu ikke mere skal med i pristalsberegningen.

Det er i realiteten en forringelse, der ikke opvejes af, at der i et senere lovforslag, vi skal behandle i dag, gives en forhøjelse fra 60 øre til 90 øre i timen. Og ikke mindst pensionisterne kommer til at mærke dette. Vi sidder i øjeblikket og behandler i et andet udvalg et varmebidragsforhøjelsesforslag, og så står vi nu altså her med et forslag, som virker i den modsatte retning.

Når nu regeringen vælger helt at fratage os dyrtidsportioner, er det vel i erkendelse af, at det er for besværligt at indefryse dem. Det har jo vist sig, at det giver følger, der besværliggør det politiske arbejde. Men indefrysning eller reel fratagelse – lønmodtagerne bliver fattigere, og erhvervslivet bliver rigere. Det er en politik, der ikke har gavnet lønmodtagerne før, og det vil den heller ikke gøre fremover. SF kan ikke medvirke til dette lovforslags gennemførelse, men vi vil naturligvis gå aktivt ind i arbejdet med at finde ud af, hvor hårdt det rammer, og hvem det rammer hårdest.

Da jeg sad i aftes og skrev ordførertaler til i dag, var dette det sidste, jeg tog fat på, og det vil sige, at jeg havde haft nogle før, som

var langt alvorligere end dette. Men alligevel kom jeg i tanker om en lille avis, som LO uddelte for nogen tid siden, og hvor der på side 3 står noget om, hvad LO gerne vil i den kommende tid. Der står, endda med forholdsvis store, røde bogstaver: Lønnen skal sikres mod overgreb. Derfor ønsker LO den automatiske dyrtidsregulering bevaret og forbedret. Dette være sagt for at jage dem ud af vildfarelsen, der tror på, at den krisepakke, vi i dag behandler, er skrevet af efter et manuskript fra LO. I al fald er det sikkert, at ligegyldigt hvad de skriver og vedtager, er udsalget over for deres foretrukne parti et totaludsalg. Vi ønsker ikke at medvirke til dette forslag.

Bolvig (RV):

Vi behandler her et af de lovforslag, hvis virkning på konkurrenceevnen og betalingsbalancen vil være gunstig, men som også er et alvorligt indgreb mod velerhvervede rettigheder. Det er forståeligt, at lønmodtagerne år efter år har modarbejdet indgreb i dyrtidsreguleringen og med rette påpeget, at dyrtidsordningen har været et delvist værn mod levestandardssænkninger. Men det er også indlysende, at samfundsøkonomien ødelægges, hvis der for de udefra kommende, voldsomme prisstigninger på brændsel og energi kompenseres over dyrtidsreguleringsordningen.

Det radikale venstre kan derfor, uanset hvor ubehageligt det er, medvirke til at gennemføre det foreliggende forslag, og det kan vi, fordi vi formoder, ja, forlanger, at der samtidig gennemføres indgreb mod andre befolkningsgrupper.

Statsministeren har ret, når han taler om, at de mange forslag skal ses som en delvis helhed. Forudsætningen for at gennemføre de omtalte indgreb er en samtidig stram prislovgivning, en begrænsning af udbytter, tantiemer og vederlag samt en omlægning af de mange skattefradrag. Det er ikke ukendt, at det radikale venstre mener, at gennemførelsen af en obligatorisk udbyttedeling, men uden centrale fonds, vil skabe folkelig forståelse for indgreb i dyrtidsreguleringen.

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg tror, centrum-demokraterne befinder sig dér, hvor en del andre partier også befin-